

AZ EGYSZÜLÖTT FIÁT KÜLDTE

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022.12.25.

Ha esetleg azt gondoljátok, hogy a kis Jézuskáról fogok beszélni, akkor tévedtek, mert a karácsonyról fogok beszélni. Ilyenkor mi nem a karácsonyt ünnepeljük, hanem az Úr Jézus Krisztus születésnapját. Évszázadok, akár két évezred óta nagy viták vannak a karácsony körül, még keresztény körben is, és én ma inkább azt a részét szeretném megragadni, amiről nem nagyon szoktunk beszélni. Túl a karácsonyi történeten, természetesen ezt Isten Igéjéből fel fogom olvasni. Lukács, illetve a Máté evangéliuma örökíti meg azokat a történeteket, amik az Úr Jézus Krisztus születése körül voltak, amit rögzítettek az evangéliumírók. Nagyon sokan ezt a karácsonyi történetet szeretnék lezülleszteni a mítoszok szintjére, sőt némelyek szeretnék számúzni ezt a történetet a mesék világába, és mindezt tudatlanul leginkább, hiszen a Biblia rögzíti azokat az eseményeket, amik egyáltalán nem indokolják azt, hogy olyan narratívákat fogalmazzanak meg Jézus Urunk születése körül, ami egyáltalán nem állja meg a helyét sem bibliai, sem pedig történelmi szinten.

Az első Igénket szeretném felolvasni, hogy miért jött az Úr Jézus. A karácsonyt a szeretet ünnepének is nevezzük, méltán, és itt nyilván elsősorban nem a mi szeretetünkről van szó, mint ahogy az 1János 4,9-ben olvassuk. A Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliáját hoztam, és ezt szeretném felolvasni. Ez talán pontosabb egy kicsit. Azt mondja:

1János 4,9. Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája (HUNB)

9. Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el a világba, hogy éljünk Őáltala.

Tehát látjuk, hogy itt nem az emberek szeretetéről van szó, hanem Isten szeretetéről, ahogy elhangzott az előbb a János evangéliumából: **Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az egyszülött Fiát küldte el, hogy aki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.** A János evangéliumának az első részében olvassuk azt, hogy Isten jött el közénk, hogy az Ige testté lett. És **„azok, aki befogadják Őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiává legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek.”** Jézus Megváltóként, Szabadítóként jött, hogy megszabadítson bennünket a sötétség hatalmából és átvigyen bennünket az Ő szerelmes fiának országába. Vannak még mindig emberek, akiket a reménytelenség vesz körül, akiket erről a Kőszikláról az élet viharai szeretnének letaszítani, és nagyon sokan vannak, akik elkeseredetté válnak. Erre egy hívő embernek semmi oka! A világ talán méltán kesereg, hiszen a világnak nincs kilátása, nincs jövője, nincs reménysége, mert Krisztus nélkül nem volt, nincs, és nem is lehet a világnak reménysége.

Ezért küldte el a mi szerető Atyánk, ezért küldte el az Ő szerelméből, az Ő szeretetéből a Megváltót. Nem azért, mert az emberek annyira jók lennének, hogy ezt megérdemelnék, hanem ez teljesen Isten szeretetéből, Isten feltétel nélküli szeretetéből, könyörületességéből, irgalmából és jóságából fakad, mert Isten szereti az embert, szereti minden teremtményét, még a világot is szereti. A teremtésnél azt mondta, hogy minden, amit teremtett, az jó. Isten mindent jónak teremtett. Tudjuk, hogy Ádám bukása miatt romlott meg ez a teremtett világ és jött be egy olyan szellemi törvény, ami addig nem volt jelen a világban, ami megrontotta ezt az egész világot az emberrel együtt. Az pedig a bűn és a halál szellemi törvénye, amelyről azt mondja az Írás, hogy „minden emberre elhatott”. A Római levélben olvassuk kétfajta törvényről, mindjárt a Római levél 8,1-ben, hogy nincs már semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított bennünket a bűn és a halál szellemi törvényétől.

Tehát kétféle szellemi törvény létezik. Egyik a bűn és a halál szellemi törvénye, amely minden emberre elhatott anélkül, hogy bárki is bármi rosszat tett volna, minden ember egyszerűen bűnössé vált. De a Jézus Krisztusban való élet, a Jézus Krisztusban való hit szellemének a törvénye felül emel bennünket a bűn és a halál szellemi törvénye fölé. Ezért jött el Jézus.

Na, de ne szaladjunk ennyire előre, hanem nézzünk egy kicsit visszafelé is! Tehát nagyon sokan, mint az elején említettem, beszélnek a karácsonyi történetről úgy, mintha az meg sem történt volna.

Szeretné az ördög ezt a gyönyörűséges történetet lezülleszteni, de ahhoz, hogy ezt meg tudja tenni, tudatlanságra van szüksége, hiszen annyi tény támasztja alá a Biblián kívül is a karácsonyi történetet, nem beszélve a hitünk alapjáról. A hitünk alapja pedig nem a karácsonyi történet. A hitünk alapja nem az, hogy Jézus decemberben született, vagy januárban, vagy tavasszal, igazából senki nem tudja pontosan, hogy mikor született. A Biblia ezt nem írja le, és nem ok nélkül nem írja le. Tehát mindennek megvan az oka.

Azt a kort, azt a történelmi korszakot, amikor született, azt viszont Isten nagyon pontosan a tudunkra adta. Úgyhogy minden ember, aki veszi a fáradságot azon kívül, hogy meséket és babonákat terjeszt, és egy kicsit utánanéző, akkor meg tudja nézni ennek nemcsak a bibliai valóságát. Sokan mondják, hogy a Biblia írói elfogultak, de vannak nagyon erős külső források, amik megerősítik az igazságát. Némelyek odáig mentek, ez főleg a felvilágosodás után volt, hogy Jézus nem is létezett, sőt ugyanezt mondták Dávid királyról is. Mivel annyi butaság terjeng, azért szeretnék szólni erről, hogy amikor a családtagjaitokkal beszéltek, amikor találkoztok ezzel, tudjatok válaszolni az igazsággal. Nagyon ötletes volt ez a gyerekek beszélgetéséről szóló előadás, mert az ilyenfajta beszélgetések naponta hangoznak el felnőttek között. Bár a kérdéseik gyerekesebbek voltak, mint a mi gyerekeinknek, hiszen olyan történelmi tényeket, olyan igazságokat kérdőjeleznek meg, amik megkérdőjelezhetetlenek. Istennek gondja van az Ő Igéjére.

Menjünk visszafelé egy kicsit, fésüljük visszafelé a történelmet, és nézzük meg az Úr Jézus Krisztus születése körüli dolgokat. Megkérdezték már tőlem többször, hogy minden nagyobb keresztény ünnepnek, megvan a zsidó megfelelője is? Ha nézzük a húsvétot, akkor a mi húsvétunk és a zsidó húsvét egybeesik. Tehát ugyanarról az ünnepről beszélünk, nyilván mi mást ünnepelünk, mint azok a zsidók, akik nem hisznek a saját megváltójukban, saját Messiásukban. De ugyanilyen a pünkösd napja is, hiszen pünkösd napján történt meg az, hogy Isten elküldte a Szent Szellemét. Nagyon gyakran megkérdezik tőlem, hogy akkor a hanuka egybeesik a mi karácsonyunkkal? A válaszem az, hogy nem, a karácsonyi történetek előzményéhez tartozik, és azért erről is hadd szóljak néhány szót. A zsidók, a zsidó hitközségek ilyenkor hanukát ünnepelnek, de ennek semmi köze Jézus születéséhez, semmi köze a karácsonyhoz.

Nézzünk egy kicsit visszafelé, hogy miről szól az a történet. Az a történet 167 évvel előzi meg a mi Urunk Jézus Krisztus születését. Izrael népének voltak nagyon komoly történelmi viharai, amióta kijöttek Egyiptom földjéről. Ezt 1290-re datálják történészek, teológusok, tudósok, Krisztus előtt 1290-re. Negyven évig vándoroltak a pusztában, és 1250 környékén érkeztek meg az ígéret földjére, miután kivonultak Egyiptomból. Ez Ramszesz fáraó idejében történhetett.

Utána következett 1200-1000-ig a pátriárkák kora, és Krisztus előtt 1000-ben foglalta el Dávid a királyi trónját, aki Saul király után lett Izrael királya 40 évig, pontosabban csak 33 évig, mert hét évig csak Júdea királya volt. Dávid létezését is megkérdőjelezte egyébként a történelem, hogy egyáltalán létezett-e, de Istennek gondja van az Ő Igéjére, és gondoskodott arról, hogy ezekről a tényekről még történelmi dokumentumok is legyenek a mai napon is. Ugyanis erről írásos emlékek vannak, a British Múzeumban, meg lehet nézni a Mésa-sztélét. Mésa egy moábita király volt, egyébként benne van a Bibliában.

Nem fogom ezt most fölolvasni, csak megemlítem, mint történelmi tény. A 2Királyok 3. részében lehet erről olvasni, hogy a moáb király Aháb királynak megtagadta az adófizetést, és később Jórám lett Izrael királya, és több királlyal együtt Moáb ellen vonult, és legyőzték a moábita királyt. Ezt a történetet is elolvashatjátok a 2Királyok harmadik részében.

Ez egyébként időben 853-ban volt, ezt a karkari csataként jegyzi föl a történelem. A Bibliában mindezt megtalálod teljes pontossággal. A Biblia egyébként nem történelemkönyv. Nem azért íródott, hogy történelemkönyv legyen. Néha vannak benne ilyen szempontból pontatlanságok, de nem ez a célja a Bibliának, hanem a Biblia kezdettől a végéig, az emberiség üdvtörténetével foglalkozik. Arról szól, hogy a mi Istenünk hogyan fogja helyreállítani a bukott embert, és mindazt, amit az ördög megromtott.

Visszatérve ehhez a stéléhez, ezt olyan 840 környékén találták meg, ahol lejegyezték, hogy Mésa hogyan győzött le mindenkit. Ez persze nem így volt, őt győzték le, de mivel Mésa olyat tett,

amitől Izrael népe megbotránkozott, hogy a saját fiát föláldozta a várfalon, ezért megbotránkoztak Izrael fiai, és elhagyták. Olvassátok el! A 2Királyok könyvében le van írva. Erről történelmi bizonyítékok vannak, sőt itt Magyarországon is van egy Biblia kiállítás, a másolatát meg lehet nézni. Ez a Mésa-sztélé egy kő, olyan, mint egy sírkő felirat, ahol rögzítve vannak az események.

Aztán ahogy folytak az események folyamatosan, Mikeás próféta, Ézsaiás próféta, Ámosz próféta, akik kortársak voltak 700-750 környékén Krisztus előtt, már prófétáltak a Messiásról. Miért? Mert Izrael népe folyamatos fenyegetettségben volt. Ez a Mésa is, az asszírok fenyegették Izrael népét, mint világbirodalom.

Annak idején egy királynak attól volt dicsősége, ha meghódított, leigázott és vazallusává, alattvalójává tette a népeket. Semmi nem változott azóta sem egyébként, csak mások a helyszínek, mások a szereplők, de hasonlóképpen zajlanak az események és a dolgok. Nagyon fokozott volt a messiásvárás mindig a zsidó nép életében. A Messiás szabadítót jelent. Azt jelenti, hogy szabadító. Amikor van egy asszír fenyegetés, egy nagyhatalom fenyeget egy kis népet, akkor az emberek várják a szabadulást. Várják azt a személyt, akin keresztül meg tudnak szabadulni. És várta a zsidó nép is, hogy Isten majd fogja küldeni a Szabadítót. És nem véletlen, hogy a Mikeásnál és az Ézsaiásnál van a legtöbb prófécia. A legtöbb próféciát Isten a Megváltóról, a Messiásról, a Szabadítóról küldte. Ez után még megprófétáltak más eseményeket is, megprófétálták Izrael bukását.

Miért jött Jézus? Azért, hogy megváltson bennünket, megváltson bennünket a törvény alól, sőt a törvény átka alól. Ugyanis az emberek nem voltak képesek betartani Isten törvényét, ugyanúgy a zsidó nép sem, és ezért Istennek ki kellett töltenie a bűnnek a büntetését. Ha megnézzük, ezért vonták ki magukat Isten védelme alól, mert megszegték a szövetséget. Ez volt mindig Izraelnek a bűne. Bálványokhoz fordultak. Nézzétek meg az Egyiptomból való kivonulást! Alighogy átjöttek a tengeren, Isten csodával határos módon átvitte őket a Vörös-tengeren, láthatták Isten csodáit, láthatták Móránál, amikor a keserű vizet édessé változtatta. Láthatták Isten csodáit, és mégis aranyborjút öntöttek az első nehézségnél. Úgy gondolták, hogy majd a bálványaik vissza fogják vinni őket Egyiptom földjére, vissza akartak menni, vissza akartak fordulni a szolgaságba.

Isten nem mondta soha az embernek azt, hogy nem lesznek kihívásai, nem lesznek nehézségei, de Isten mindvégig velük volt a pusztában negyven évig. Gondolatok bele, hogy nem voltak butikok. Ezt a hölgyek nehezen tudnák elképzelni. Nem volt, ahol tudtak volna ruhát venni vagy cipőt venni, de Isten gondoskodott róluk, hogy még a ruhájuk, meg a cipőjük sem kopott meg. Ott volt végig Isten gondoskodása, ott volt végig Isten keze Izrael népének élete fölött. Végül is néhányan bementek az ígért földjére, nem mindenki ment be. Negyven évig bolyongtak – állítólag kétheti járóföldnyire van –, mert a hitetlenség miatt nem tudtak bemenni. Nem tudták elfogadni Isten szeretetét, Isten kegyelmét. Ezt nem azért mondom, hogy megítéljem a zsidó népet, vagy bárkit, mert nem tudja egyikünk sem, hogy ott és akkor hogyan viselkedett volna. De Isten gondoskodott Szabadítóról, és bizony megbüntette Izraelt, és rájuk jöttek az asszírok.

Először is Dávid király után kettészakadt az ország. Ott is volt egy nagy gyülekezeti szakadás, Roboám és Jeroboám idején, ez 922-ben történt, és kettévált az ország, és Salamon volt az, aki utoljára egész Izrael királya volt. Volt még egy Afibóset nevezetű fia, aki szinte gyerek király volt, igazából nem ő uralkodott, helyette a tábornokok uralkodtak. Dávid király után, Roboám és Jeroboám idején kettészakadt Izrael népe, megosztottá vált Izrael. Az ördög minél inkább szeretné megosztani Isten népét. Ma is ugyanezt teszi. Szeretné megosztani a gyülekezeteket. Úgy gondolják az emberek, hogy külön-külön erősebbek tudnak lenni, mint együtt. És ez az ördögnek a nagy hazugsága, ezt sokan elhiszik, nem egy új jelenség ez, hiszen ugyanezt tette Izrael népével. Odáig fajult a gyűlölet, hogy már együtt akarta megtámadni Szíria Efraimmal. Ez az Ézsaiás 7. részében van leírva, a szír-efraimi háború. Ezt is pontosan be lehet határolni, 736-tól 732-ig tartott az ószövetségben. Erről is feljegyzések vannak, amikor Izrael, pontosabban Szamária szövetséget kötött Szíriával és olyan pogány népekkel, hogy Júdeát közösen megtámadják. Elhangzott ott egy prófécia, hogy nem sokáig fog ez történni, mert meg fog semmisülni Izrael és Szamária, 722-ben. A kettészakadás után 200 év telt el. II. Szargon

leigázta egész Szamáriát, és fogságba vitték őket, elesett az északi része, megmaradt a pici Júdea, és Isten Júdeából, a Júda nemzetségéből származtatja a Messiást.

Sok-sok minden viszontagság volt ezután. Ezután voltak nagyon jó királyok, ilyen volt például Ezékiás király, aki megtalálta a törvényt, és fölolvasta, utána pedig Jósiás király. De volt sok fenyegetés is. Isten megítélte Asszíriát is. Ráhozott egy másik népet, az pedig egy ugyanolyan gonosz nép volt, a babiloniak. Nabukodonozor 605-ben, a karkemisi csatában győzte le az asszírokat, és ebben előtte halt meg 609-ben Jósiás király. Beleavatkozott a politikába, és megölték Megiddó mezein, ő egy nagyon-nagyon jó király volt. És bizony megint fenyegetés látszott a pici Júdeára, hogy meg fog semmisülni Izrael népe? Miért volt Izrael mindig célpontja az ördögnek? Azért, mert Isten ígérete szerint a Júda házából fog eljönni a Messiás, és onnan fog eljönni a Megváltó, és be is következett a nagy tragédia.

597-ben elvitték fogságba Joachimot, Izrael királyát, és megkezdődött a Babilónia uralma. Néhány embert otthagytak még Jeruzsálemben. Otthagyta Gedaliát, a helytartót, erről is olvashatunk mind az Ószövetségben, akit aztán végül is a zsidók megölték, és a végén Jeremiással együtt Egyiptomba menekültek, félve a királynak a bosszújától, és Jeremiás próféta ott halt meg. De Jeremiás megmondta, hogy igen, ez ítélet Isten népének, és nyugodtan ott rendezkedjetek be, egy idő után Isten vissza fog hozni benneteket arra a földre. Gondoljatok bele, hogy milyen egy helyzet! Gyakorlatilag szanaszét szórták Isten népét. Északi rész már nem létezett, Júdea pedig ott van fogságban. Vajon beteljesedik-e Isten ígérete? Az az ígéret, amit Isten az Ő népének ígért, azt vajon beteljesíti-e?

Miért mondom ezt el nektek? Lehet, hogy nem ilyen szemmel olvassátok az Ószövetséget, de mindez benne van. És mindez azt mutatja, hogy Isten terv szerint cselekszik. Istennek megvan a terve, és megvannak az emberei arra, hogy beteljesítse embereken keresztül azt, amit Ő eltervezett. Valóban, jött egy Isten embere, jött Círus, aki Kr.e. 539-ben legyőzte a babilóniaiakat, és Círus kiadta a rendeletet 518-ban Krisztus előtt. Ezt történelmileg mind meg lehet nézni. A Biblia nem egy mesekönyv, nem is egy történelemkönyv, hanem az üdvtörténetet, Isten igazságát tartalmazza. Mindezeket az Ószövetségben el lehet olvasni.

A Nabukodonozor által lerombolt templomot újra fölépítették, amelyik 520 és 515 között épült föl, ez a második templom, a zorobábeli templom. Nagyon sokan azt gondolták Zorobábelről a zsidók, hogy ő a Messiás. Ugyanis 582-ben Nabukodonozor szabadon engedte a volt izraeli királyt. Igaz, hogy nem engedte el a fogságból, de a királyi méltóságának megfelelően bánt vele. Miután visszaengedték a zsidókat, Zorobábel pedig az ő leszármazottja volt, tehát végül is nem halt ki a Dávid háza.

A sátánnak az volt a terve, hogy Dávid házat teljesen kipusztítsa, de mindez nem sikerült neki. Nagyon sokan gondolták azt, hogy Zorobábel lesz az a szabadító, aki majd meg fogja szabadítani Isten ellenségeitől – itt fizikai ellenségekre gondoltak – Izraelt, és szabaddá válnak. Természetesen mi így 2000 év távlatából, sőt több mint 2500 év távlatából teljesen másképpen látjuk a helyzetet. De akkor és ott mi volt a zsidóknak a szabadulás? Gondoljatok bele, hogy a zsidó vallás mi köré épült? A templom köré és a törvény köré. Nincs templomuk, nincs, ahol bemutatassák az áldozatot, Isten elhagyta őket. Vajon mi van Izraellel? Isten nem törődik az Ő népével?

De látjátok, hogy Isten üdvtörténeti terve beteljesedik sokak vagy kevesek által. Istennek megvoltak az emberei, még azok a pogány emberek is, akiket a Biblia szabadítónak nevez. Isten céljainak, terveinek az eszközeivé válhattak pogány, azaz nem zsidó származásuk ellenére is.

Isten a javunkat munkálja mindig és mindenkor. Ezt a néhány epizódot csak azért mondtam el, hogy az egész üdvtörténet távlatából lássuk meg Isten jóságát, hogy lássuk azt, hogy Isten üdvtörténeti terve meg fog történni, és a kezdetektől a végéig ismeri az egész emberiség sorsát, és amikor kell, akkor Ő beavatkozik.

Visszatértek Babilonból, fölépült a templom, na de még mindig nem szabadok, még mindig ott van a Messiás várása, és ott vannak a próféták, a kis próféták, akik prófétáltak, akik mondták, hogy igenis el fog jönni a Szabadító. De nem jött el, még utána jött Nagy Sándor. Nagy Sándor Birodalma legyőzte a perzsákat, 336-ban történt mindez, és 323-ig uralkodott Nagy Sándor. Egy hatalmas birodalmat épített föl. Mi jött ezzel? Jött egy új vallás, jött a hellenizmus. Jöttek azok a helle-

nista erőszakos irányzatok, amik az egész Palesztinát, az egész zsidó földet behálózták. Jött az erőszakos hellenizálás. Miután Nagy Sándor megbukott, négy részre szakadt a birodalom, Kasszandrosz, Lüsizimakhosz, Szelekuosz, Ptolemaiosz birodalomra hullott.

Azért mondom csak, ha valaki utána akar nézni, akkor így meg tudja ezeket keresni. Izrael újra fenyegetés áldozata lett, főleg északon a szelekuidák – és most érkezünk el a Hanukához – óriási veszélyt jelentettek a zsidó népre, hiába volt meg a templomuk. Főleg egy nagyon erőszakos, gonosz király, IV. Antiokhosz Epiphanész volt az, aki kapcsán a Hanuka ünnepe most a zsidók ünnepe.

Ő Szíria részén volt. Gondoljatok bele, hogy Szíriában ott vannak a szelekuidák, Egyiptomban pedig, az ország déli részén ott vannak a ptolemaidák, és ez a két görög nép állandóan civódott egymással, és közben ott volt Izrael. Hol az egyik igázta le Izraelt és rabolta ki, hol a másik. Egy ilyen történelmi szituáció közepette Izraelnek megint csak azzal kellett szembesülnie, hogy vajon meg tud-e maradni ez a nép?

Ez a IV. Antiokhosz Epiphanész egy nagyon-nagyon öntelt hellenista volt, aki erőszakkal akarta hellenizálni a zsidókat. Megtiltotta a szombat megtartását, megtiltotta a körülmetélkedést a zsidóknak, a zsidó vallást akarta teljesen megszüntetni, sőt odáig ment, hogy megszenteltetetté a jeruzsálemi templomot: disznóvért áldoztak benne.

Egy hasonló dolog történt 167-ben Krisztus előtt, amikor egy Modin nevű településen disznót akart áldozni Istennek az egyik pap, és Makkabeus egyszerűen kardot rántott és ott a helyszínen megölte azt a papot és mindenkit, aki ebben részt vett és szentségtelen dolgot akartak tenni a zsidó néppel. Gyakorlatilag itt indult el a Makkabeus lázadás. A lényeg az, hogy 167-től 160-ig legyőzték, az a kis picike nép legyőzte ezt a gonosz királyt és szabaddá vált, de előtte megszenteltetetté a templomot.

De egy megszenteltetett templomban nem tudnak áldozatokat bemutatni, és ehhez, hogy újra vissza tudjon állni a zsidó áldozat, ahhoz a templomot meg kellett tisztítani. Meg kellett tisztítani attól a sok szörnyűségtől, hiszen ez a fickó Zeus szobrát állította be a Szentek Szentjébe. Ezt meg is tették, miután legyőzték a szelekuidákat, de utána újra kellett szentelni a templomot. Igen ám, de a templomot kirabolták, semmit az égvilágon nem hagytak! Két nagy csoda történt akkor: egyrészt találtak egy lepecsételt kóser olajat. Ugyanis az olajnak tisztának kellett lenni, a szent olaj előállításához több napra volt szükség. Tehát ahhoz, hogy a templomot fel tudják szentelni, ahhoz hosszú-hosszú időre lett volna szükség, de Isten tett egy második csodát is. A Hanuka gyertyatartó, ha emlékeztek rá, kilencágú, de pontosabban nyolcágú, mert a középső, a kilencedik a szolga gyertyatartó. Nyolc napon keresztül az az egy korsó olaj, ami egy napra lett volna elég, tudott világítani!

Ezt ünneplik ma a zsidók, a felszabadulásukat a makkabeus uralom alól, és hogy a világosság legyőzte a sötétséget. Ez a szimbólum, ez a kép majd még elő fog kerülni a későbbiekben is, amikor néhány szóban meg fogom azt említeni, hogy miért 25-én ünnepeljük a karácsonyt.

Erről is kell beszélni, sokan nem tudnak róla, sokan félnek is talán erről beszélni, de maradjunk még mindig a Hanuka ünnepénél, ezt ünneplik most a zsidók. Kérdés az, hogy mi, keresztények ezt miért nem ünnepeljük? A János evangéliumban olvashatjuk az 5. rész környékén, hogy maga Jézus is megünnepelte a Hanukát. Jézus fölment a templomszentelés ünnepére és akkor mi, keresztények ezt miért nem ünnepeljük? Akkor most mondhatnám azt, hogy Jézust körül is metélték! Tehát csak azért, mert Jézus ezt tette, vagy Jézussal ez történt, nekünk nem feltétlenül kell tennünk. Mindig meg kell nézni egy két dolgot, és amikor nagyon sok ember a Bibliához nyúl, akkor nagyon gyakran figyelmen kívül hagyják azt, hogy mi milyen időkorszakban vagyunk, hogy mi milyen szövetségben vagyunk.

Mi nem vagyunk az ószövetség alatt, és nekünk egy sokkal-sokkal nagyobb ünnepünk van. Nem szeretném minősíteni azokat a zsidókat, akik ünneplik a Hanukát, jól teszik. Ahhoz, ha mondjuk, valaki kereszténnyé válik és mondjuk zsidó származású és netán messiási zsidóvá válik, nem kell, hogy a zsidó identitását feladja, nyugodtan ünnepeljék meg, hiszen a Hanuka a fény ünnepe is, amikor a világosság legyőzi a sötétséget.

De a mi világosságunk ennél sokkal nagyobb, mert Isten az örökkévaló Szellemét helyezte el bennünk, ami nem csak nyolc napig világít, hanem örökkön örökké világít bennünk. Azt mondta Jézus, hogy én vagyok a világosság, és rád is azt monda, hogy te vagy a világ világossága.

Mondom, hogy ezt jól értsétek. Hogy a zsidók ezt az ünnepet megünneplik, nagyon jól teszik, hiszen ez az ő történelmükhöz tartozik. Nem tudom, miért ítélik meg őket olyan pogányok, akik például megünneplik a saját népük felszabadulásának az ünnepét. Hát nem az ördögtől való dolog ez, és a rendjén is van ez így! Tehát az ilyen fajta ítékezés nem teljesen Isten szíve szerint való, hiszen ezek az ünnepek egyébként is kedvesek Istennek.

Mi viszont a karácsonyt ünnepeljük. Utána történt még 141-től a Hasmonaeus korszak, a pszeudo-teokrácia. A pszeudo azt jelenti, hogy ál, a teokrácia pedig Isten uralom. Szintén egy sötét korszaka volt Izrael népének, annak ellenére, hogy ott a pap volt a császár is. A főpap volt az uralkodó is abban az időszakban mindaddig, amíg a rómaiak be nem jöttek Júdea földjére. Ez idő alatt ezek a hasmonaeusok uralták Izrael népét. Ekkor alakult ki a farizeusok és a szadduceusok pártja, főleg a szaduceusok voltak annak idején nagyon erősek, Jézusnak volt velük problémája, de nem hittek a föltámadásban. A szaduceusok csak a Tórát fogadták el. A zsidók könyvei ma a Törvény, a Próféták és az Írások, így oszlik fel a zsidók Ószövetsége.

Utána pedig érkezett az az időkor, amikor megérkezett az Evangélium, amikor érkezett Isten ígérete, és megtörtént az a csoda, hogy Isten elküldte az egyszülött Fiát. Egy betlehemi kis istállóban egy kisgyerek született. Ha valaki ott és akkor látta, nem látott mást, mint egy ártatlan kis csecsemőt, aki megszületett. Előtte vannak történetek, leírja Lukács is, Márk is megörökíti, János csak annyit mond, hogy az Ige testté lett, és lakozik köztünk, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülött Fiának dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és hatalommal.

A lényeg az, hogy eljött és elküldte Isten az egyszülött Fiát. Előtte egy angyal látogatott meg egy személyt, Zakariás feleségét, aki Erzsébet volt. Zakariás Áron nemzetségéből származik, és nagyon jól tudjuk, hogy a papság a lévíták közül jött el, de a főpap kimondottan ezen belül is csak Áron rendjéből lehetett, az úgynevezett kohenita rendből.

Zakariás éppen végezte a papi szolgálatát, amikor egy angyal jelent meg neki és azt mondta, hogy Erzsébetnek, a feleségednek fia fog születni. Majdnem hasonlít az ábrahám történetre, amikor Ábrahámnak 65 éves korában ígért Isten utódot. Zakariás mondta, hogy ne viccelj, hát a feleségem már idős, én is már idős vagyok! – és hitetlenségbe esett Zakariás. Mondta az angyal, hogy jó, mivelhogy nem hittél nekem, akkor most meg fogsz némulni, és úgy is lett.

Hát tudjátok, elgondolkodtam, néha egy-egy ilyen angyal néhányunknak nem jönne rosszul, amikor hitetlenséget mond, és Isten terveit, Isten céljait akarja hitetlen beszédével meggyorsítani, de hát ezt Isten Zakariás esetében megakadályozta.

Csak a papok mehettek be a templom belső részébe, ott volt a kenyerek asztala, az illatozó oltár, és Őneki az volt a dolga, hogy jó illatot gerjessen a Szentek Szentje környékére. Mikor kijött és meg akarta áldani a népet, nem tudta megtenni, mert néma volt. Tudták, hogy Zakariással valami történt, vagy látomása volt, vagy valami más. De a lényeg az, hogy megszületett Keresztelő János, akit Isten előhírnökként küldött el.

Erről is már szóltak a próféták, és itt elkezdtek beteljesedni azok a prófécia, amit több száz évvel előtte megprófétáltak, pontosan ugyanúgy, ahogy Isten megmondta. Gondoljatok bele, hogy mennyi vallás van ezen a világon, de egyetlen vallásnak sincsen olyan prófécia, ahol Isten előre bármit megmondott és beteljesített volna. Ha csak ezt az egy dolgot nézzük, akkor láthatjuk, hogy Isten nem bízta a véletlenre. Annyira megerősít ez bennünket, hogy Isten képes több száz évre pontosan megmondani. Most nem akarok belemenni részletekbe, de Dániel a könyvében pontosan szinte évre kiszámolta, hogy a Messiás mikor fog színre lépni. Napra pontosan stimmel, ki lehet számolni. Dániel próféta a babiloni fogság idején élt, 586-tól számolják egészen 538-ig, amíg kiadta Círus a rendeletet. Tehát ez idő alatt, ez idő tájt megmondta és pontosan beteljesedett.

A főangyal és az arkangyal kétszer szerepel a Bibliában, és ezt általában Mihály angyalra mondják. Mi volt az angyalok dolga? Isten szolgálatában állnak. Gábiel, akit úgy is mondanak, hogy az Úr angyala küldött, akinek az volt a feladata, hogy üzenetet közvetítsen, és meglátogatta Máriát.

A Máté evangéliuma csak annyit mond, hogy viselőnek találtatott Mária a Szent Szellemtől, tehát nem nagyon ragozza a történetet. Lukács egy kicsit bővebben leírja. József, aki az ő jegyese volt, el akarta őt bocsátani. Annak idején, ha egy hölgyvel ilyesmi történt, hogy áldott állapotba került, amikor nem volt férje, akkor súlyosan megbüntették. Ezt láthatjuk Jézus történetében is, a János 8-ban olvashatjuk, amikor a parázna nőt meg akarták kövezni. Jézus megmentette, de annak idején nem minden nő volt ilyen szerencsés. A törvény szigorú volt, a törvény meg nem tartásának mindjárt ott volt az ítélete.

Ha azt nézzük, akkor ez nem volt egy olyan nagyon jó dolog, hogy ha valaki valamit eltévesztett, elrontott, akkor azt azonnal érezhette a bőrén, hogy jött rá az ítélet. Tehát Máriát el akarta bocsátani József, de jött egy angyal álmában és azt mondta neki, hogy nyugodtan vedd feleségül. Nézzétek meg, hogy itt jön be az a kép, amit már nem tudnak letagadni:

Lukács 2,1.

1. És lőn azokban a napokban, Augusztus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeíratassék.

Ki volt ez az Augusztus császár? Octavianus az előző nevéen, de elnevezte magát Augusztusnak, ami azt jelenti, hogy fenséges. Ezzel a címmel korábban a rómaiak a pogány isteneiket tisztelték meg. Gyakorlatilag ő fenségessé kiáltotta ki magát és abban a korban, ha politikailag nézzük, a legsikeresebb vezető volt, Rómát is ő alapította meg. A Római Birodalom hatalmas naggyá vált, egész Britanniától kezdve az indiai határokig, a leghatalmasabb birodalommá vált és a legtovább is állt fönt. Augusztus alapította meg a Pax Romanát. Ez a szó itt már nagyon közhasználatban volt, mert az Evangéliumot nem csak bibliai értelemben használták, hanem annak idején, amikor egy császár, egy uralkodó jólétet hozott, azt is örömhírnék mondták. Messiásnak neveztették magukat a császárok is, mint szabadítónak, akik a nép jólétét biztosítják, és innentől indult be igazából a kötelező császárimádat. Innentől kezdődött. Gondoljatok bele, hogy a Római Birodalom helyreállította Nagy Sándor volt birodalmát, sőt még ki is terjesztette azt, és tele volt rabszolgákkal. Ezek a rabszolgák általában görögök voltak. Görög rabszolgák, akik tanították a rómaiak gyermekeit. Isten időzítése nagyon csodálatos! Itt fölírtam egy Igét a Galata 4,4-ből, és nem véletlenül beszélek erről:

Galata 4,4.

4. Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett.

Mit mutat ez nekünk, hogy amikor eljött az időnek teljessége?

Azt, hogy Isten nem véletlenül, nem spontán cselekszik. Ő nem mondja azt, hogy van itt egy eset, akkor most mit kezdjünk ezzel, hanem pontosan minden Isten terve szerint történik. Amióta az emberiség létezik, soha nem volt egyetlen olyan alkalmas pillanat sem, mint akkor és ott, hogy éppen akkor jöjjön el a Messiás. Gondoljatok bele, hogy az egész birodalomban beszélték a görög nyelvet. A koiné görög nyelv volt az általános nyelv, amit mindenki beszélt. Ez volt az oka, hogy az Evangélium el tudott terjedni az egész világon. Ez Isten gondviselése! Lehet, hogy sokan nem látják ezt benne, de érdemes erre odafigyelni.

Ebben az időszakban volt az, hogy amikor Róma befejezte a háborúit, és azt mondta, hogy elég volt, most már békét szeretnék, és az uralkodó irányelv a Pax Romana volt, vagyis a békés Róma. A császár egy dolgot akart, beszélni az adókat. Nem is tudta Augustus, hogy egy próféciát teljesít be, amikor összeíratta az egész népet. Miért íratta össze? Azért, hogy tudja, hogy mennyi adóra számíthat. Tudjátok, a NAV már akkor is ott volt, csak még más néven, úgyhogy ne legyünk nagyon felháborodva, sokkal rosszabb időszakok is voltak. De egy olyan normális adót vetett ki az emberekre, amit meg tudtak fizetni. A háborúból visszatért katonákat kolóniákba, városokba, kis Rómákba telepítette le, és megalapította a birodalom létfeltételeit. Lehetett szabadon közlekedni, volt egy egységes jogrendszer, és provinciákat alakított ki. A provinciák élére prokurátorokat vagy

királyokat állított. Egy ilyen király volt Heródes. Augustus egyébként Krisztus előtt 27-től Krisztus után 14-ig volt császár. Heródes pedig Júdea királya volt. Nem a történelmet akarom elmondani, csak szeretném, ha látnátok azokat a sarokpontokat, ahova megérkezett az Evangélium.

Heródes Krisztus előtt 37-től Krisztus előtt 4-ig élt. Nem helyes az az időszámítás, hogy Krisztus születésétől számítjuk. Nagyjából hat-hét év eltolódás van. Heródes egy paranoiás ember volt, mindenkit gyűlölt és utált. Megölte az első feleségét, megölte a tanácsadóját, megölte a két fiát. Persze ehhez császári engedélyre volt szüksége, és Augustus azt mondta, gúnyosan megjegyezve, hogy jobb Heródes disznajának lenni, mint a fiának. ember volt. Beleillik a képbe, amit leírnak Heródes gyermekgyilkosságairól. Annyira paranoiás volt, A saját fiát is megölette. Szóval egy szörnyű annyira féltette a hatalmát és az uralmát, hogy ha azt látta, hogy bárki veszélyezteti az ő királyságát, azt megölette. Legyen az a fia, vagy a volt felesége, vagy bárki, egyszerűen eltette láb alól.

Ugyanez történt ebben az időben, amikor azok az úgynevezett kaldeusok látták az Ő csillagát, és tudták, hogy egy király született. Azt nem tudom, hogyan lettek napkeleti bölcsek, hogyan lettek királyok, hogyan lett belőlük Gáspár, Menyhért, Boldizsár. Biztos ismeritek a történetet, amikor egy kutató újságíró sétál a városban és megkérdez egy idős bácsit, hogy mondja bácsikám, születtek itt híres emberek? Azt mondja a bácsi, hogy itt élek hetven éve, de itt csak csecsemők születtek! Jézus is csecsemőként jött el a világra, ám Ő királynak született. Az Ő királysága örökkévaló. Az összes királyság mind mulandó királyság. A királyok és a birodalmak, akikről beszéltem, mind összeomlottak, de a Király, aki megszületett karácsonykor, egy örök király. Az Ő királysága soha el nem múlik. Mi ennek a királyságnak vagyunk a tagjai. Micsoda öröm, micsoda kegyelem, amikor valaki ezt megérti. Amikor valaki karácsonykor elkedvetlenedik, amikor reménytelennek látja a saját életét, akkor olvassa el az Evangéliumot, olvassa el az Örömhírt. Ebből örökkévaló reménységet kaphatunk, nem csak ideig-óráig való reménységet, mert megszületett a Király.

A kaldeusok valószínű, hogy Babilonból jöttek, a babiloni fogságból. Isten a legrosszabb dolgokból is a legjobbkat tudja kihozni. Valószínű, hogy ott azok a pogány kaldeusok hallottak Izrael reménységéről. Már az 1Mózes 3-ban olvassuk, amikor az ember elbukott, azt mondta Isten, hogy az asszony magva a kígyó fejére fog taposni. Itt már Isten hirdette a Megváltót! Ezt nevezik előevangéliumnak, protoevangéliumnak. Ez az Evangélium teljesedett be az Ádám bukása óta, hogy eljött az igazi Messiás, eljött az igazi Megváltó, az igazi Szabadító. Igen ám, de a zsidó nép mégsem fogadta el. Miért? Mert ha megnézzük Zakariás imáját, már abban is benne van, hogy ők egy fizikai szabadítót vártak, aki majd meg fogja szabadítani Izrael népét az ellenségeitől. Izrael népe akkor nyilván érezte a saját bőrén az ellenség elnyomását, és hogy mennyire királyfüggő az, hogy a nép meg tudja-e élni az Istenben való hitet, be tudja-e tartani a törvényt, hagyják-e, hogy ők gyakorolják a vallásukat. Ez nagyon sokszor került veszélybe, ezért a zsidók egy olyan szabadítót vártak, aki az ellenséget fogja leverni.

Amikor eljött Jézus és elkezdett szolgálni, akkor egyszerűen nem tudták elfogadni. Egyszerűen nem értették meg Őt. Úgy gondolták, hogy nem lehet Ő a Messiás. Mind a mai napig ezt hiszik. A Talmudban le van írva, hogy ha Ő lett volna a Krisztus, akkor megszabadította volna a népet az ellenségeitől. Ők nem tudták, hogy ezt megtette, de az igazi ellenségük nem a rómaiak, nem az asszírok, nem a babiloniak, hanem a sátán. Egy szellemi hatalom, ami alá az emberiség került, és ez a szellemi hatalom, ez a gonosztevő az okozója az emberiség minden nyomorúságának. Jézus legyőzte ezt a trónbitorlót, legyőzte ezt a gaztevőt, megszabadított bennünket a hatalmából.

Itt megyünk tovább és nézzünk meg néhány Igét, hogy mit jelent ez a számunkra. Ez azt jelenti, hogy Jézus azért jött el, hogy megszabadítson, megváltson bennünket az Ő keresztyének a munkájával. Hogy jött ez a karácsony? Mégis erről néhány szót hadd szóljak. Gondoljatok bele, hogy egy kisfiú születésétől kezdve nem telt el háromszázhetven év, és ennek a hatalmas nagy Római világbirodalomnak az államvallásává vált a kereszténység. Ez pontosan 379-ben Krisztus után történt, Theodosius császár ideje alatt. Ehhez szüksége volt Istennek egy másik emberre, a nagy Konstantin császárra, aki hívővé lett. Annak idején nagyon kevert volt az egész Római Birodalom, ahogy megengedték a zsidóknak, hogy gyakorolják a vallásukat. Minden más pogány, politeista, azaz

többszöveg hívó vallást is megengedtek a birodalomban. Csak egy-két olyan szélsőséges vallás volt, ahol voltak például emberáldozatok, amit egyszerűen betiltottak. De szabad volt ezen a területen a Római Birodalom. Szabadon mutathatták be a zsidók az áldozataikat a legtöbb esetben. Nyilván voltak néha üldözések, voltak néha csetepaték, de ugyanúgy szabadon terjedhetett a kereszténység is. Igazából államilag Decius császár idejéig, ami 250 környékén volt Krisztus után, nem volt hivatalos állami üldözése a keresztényeknek. Voltak helyi villongások, amelyek leginkább a zsidóüldözésből fakadtak, amikor elkezdtek üldözni a keresztényeket. Korábban nem különítették el a zsidókat meg a keresztényeket.

Ez a másik, amikor valaki azt mondja, hogy semmi köze a zsidóknak a kereszténységhez. De-hogynem! Jézus zsidó volt, zsidó származású volt. Mária egy zsidó asszony volt, aki Dávid magvából származott. Mert egyszerűen ezt írták meg a próféták. Ha nem zsidó származású, ha nem Dávid házából jön, akkor nem Ő a Messiás, akkor nem Ő a Megváltó. Az ördög mindent meg akar hamisítani, az ördög egy nagy hamisító, tolvaj és meg akarja lopni az embereket, ki akarja lopni az igazságot. Annak idején a pogány vallások közül sokan imádták a napistent, Sol Invictus, azaz a győztes nap. Ennek az istene Midrász volt, akit imádtak. Maga Konstantin császár is Sol Invictus hívó volt. Ennek a napja december 25. volt, ami a nap-éj egyenlőség.

Úgyhogy van egy jó hírem, mától kezdve, ahogy mondták a régi öregek, egy kakaslépéssel hosszabbak lesznek a napok. Ez az ő mértékegységük volt arra, hogy egyre hosszabbak lesznek a napok. Végül is a világosság legyőzte a sötétséget. Sokan úgy gondolják, hogy ekkor egy ilyen szintetizmus jött létre, hogy keveredett a pogány és a keresztény vallás. Persze, hogy voltak ilyen vetületei is, de amikor meghozták ezeket a döntéseket, hogy mikor melyik ünnep legyen, akkor egyrészt a császárok keze is benne volt, de inkább benne volt annak a hívó közösségnek a közös akarata.

Már nincs időm erre ebben a tizenöt percben, de beszélgethetnénk még a kanonizációról, hogyan kanonizálták ezeket a könyveket. Ez a könyv, a Biblia, amit mi olvasunk, egy teljesen hiteles könyv. Nem a császárok, nem az uralkodók állították össze, hanem abban a korban állították össze azok a hívők, akik felismerték az Istentől ihletett könyveket. Sokan jönnek és mondják, hogy jaj, milyen apokrif könyvek jelentek meg! Nem beszélve pszeudoepigráfiákról, a hamis vagy álnéven írt könyvekről. Ha elolvassátok, vannak ilyen könyvek, internetről letölthetőek. A Makkabeusok könyve is egy ilyen könyv. A másodkanonizáció után, 1517 után, a Kálvin és Luther fellépése után, a reformáció után vettek be még hét könyvet. Elolvashatjátok a Makkabeusok könyvét, semmi baj nincs belőle, de az nem Isten Igéje. Isten Igéjét a negyedik évszázadban lezárták. A 381-es niceai, konstantinápolyi zsinaton az összes hitalapelveket mind lezárták. Azóta is az van érvényben. Akkor ott az ösatyák eldöntötték. Nem a császárok döntötték el, nem a pápa döntötte el, nem is volt még pápaság. Az első zsinatot 325-ben Niceában maga Konstantin hívta össze. Neki nem volt szavazati joga, egyenlő rangú püspökök voltak jelen. Olyan püspökök, akik átérték a deciusi, a diocletianusi, a galiuszi üldözést, vagy lehetne sorolni, olvashattok erről a történelemben. Megcsönkített, megbénított keresztények.

Egy írásban olvastam, hogy ha részt vettünk volna azon a gyűlésen, akkor láthattunk volna ott félkarú embereket, féllábú, kinyomott szemű, levágott orrú embereket. Püspököket, olyan hithősöket, akiknek az életük sem volt drága azért, hogy megőrizték azt a tiszta, drága, igaz hitet, amit ma is vallunk, hogy megőrizték az Írásokat, az Írások tisztaságát. Igen, ők hozták a határozatokat. Higgyétek el, hogy minél közelebb vagyunk a kályhához, annál melegebb van, minél távolabb vagyunk tőle, annál hidegebb van. Amikor nyolcszáz évvel, meg hatszáz évvel később akarnak megváltoztatni olyan dolgokat, amiket ott és akkor a hiteles szemtanúk leírtak, bebizonyítottak, akkor azt hiszem, hogy elgondolkozhat egy józan gondolkodású ember, hogy miről beszélünk. Akik a Biblia hamisításáról beszélnek, azok nem tudják, hogy miről beszélnek. Tudjátok, harminc vagy negyvenezer levelük van azoknak az egyházatyáknak, akik között van olyan is, akik ismerték személyesen János apostolt. Ilyen volt Polikárposz például, aki 86 évesen halt vértanúhalált. Azt akarták, hogy tagadja meg a hitét, eljöttek hozzá a letartóztatói, vendégül látta őket, pedig tudta, hogy meg fogják ölni. Elvitték őt Rómába és máglyán égették el. Azt mond-

ták neki, hogy tagadja meg Jézust és akkor nem fogják kivégezni. Megkötözni sem hagyta magát, azt mondta, hogy én több mint hetven évig szolgáltam az én Uramat, aki mindig jó volt hozzám, hogy tagadhatnám meg? Micsoda hit! Ma vakkant kettőt az ördög és az emberek elszaladnak a gyülekezetből. Van mit tanulnunk tőlük. Én nagyon örülök, hogy ezeket tanulmányozhatom, nézhetem, mert nagyon megerősít a hitben. Még egyszer mondom, hogy közel negyvenezer olyan levelük van ezeknek az egyházatyáknak, ha a Bibliából egy darabot nem találtak volna meg, néhány vers kivételével a levelezéseikben az egész Biblia benne van. Minden időben voltak olyan emberek, akik az igaz hitet megőrizték.

A Waldorfokról nem tudom mennyit hallottatok, ma nem értenék egyet nyilván a tanításaikkal, de a legkeményebb időkben is megőrizték a Bibliát, megőrizték az Írásokat, megőrizték az igaz iratokat. Amit mi ma a kezünkben tarthatunk, az nagyon sok vértanú és nagyon sok olyan ember hitén keresztül jutott el hozzánk, ezért amikor a Bibliát a kezünkbe vesszük, azt ne tegyük felelőtlenül! Becsüljük meg, hogy nekünk ma egyben lehet egy Ószövetségünk és egy Újszövetségünk, és olvashatjuk Isten tiszta Igéjét. Amíg eljutottunk az Evangéliumoktól például Pál Római leveléig – nagyon sokan az ötödik evangéliumnak mondják Pál megigazulásról szóló levelét, a hit igazságai, a hit kinyilatkoztatása ez –, a hitből való megigazulásig eljutottunk, nagyon sok minden történt meg, ahhoz meg kellett születnie Jézusnak, el kellett jönnie testben, le kellett rendeznie a bűn problémáját, helyre kellett állítania Isten és az ember kapcsolatát.

Ma, amikor nézed ezeket a karácsonyi limonádékat, filmeket, mindenről beszélnek, csak egyvalaki marad ki az egész ünnepből, maga az ünnepelt. Mi Jézus születését ünnepeljük, és teljesen mindegy, hogy Konstantin, vagy az a hívő közösség miért éppen 25-ére tette a karácsonyt. Lényegtelen! Lehetne bármelyik napon a karácsony! Egy a lényeg, hogy Isten nem kötötte a napot az orrunkra pontosan azért, hogy ne a test szerinti Jézusra figyeljünk. Ahogy Pál apostol írta, hogy én nem ismertem test szerint Jézust. Pál csak szellem szerint ismerte Jézust, nekünk sem test szerint kell ismernünk, hanem szellem szerint. Majd meglátjuk Őt a megdicsőült testében, amikor eljön az idő. Ahogy Keresztelő Jánosnak elő kellett készítenie az utat az Úr első eljövételére, a Gyülekezet, vagyis mi azért vagyunk, hogy készítsük elő az Úr második eljövételét. Mert Jézus el fog jönni, el fog jönni másodszor is, el fogja vinni a Gyülekezetet. Ez a nyomorult, szenvedő, vergődő, gyötrődő világ helyre fog állni. Előtte még lesz egy kis megpróbáltatás, de lehet élő reménységünk. Amikor ünnepelünk, akkor mindezeket vegyük figyelembe!

Tudom, hogy most nagyon madártávlatból és nagyon nagy vonalakban futottuk át az egész üdvtörténelmet, amíg eljutottunk az Evangéliumokig. Illetve az Apostolok cselekedetét, ha nézzük, abból szinte az összes levél származtatható. Pál apostol Róma levelét tanulmányozva láthatjuk, hogy gyakorlatilag a levél megírásának az egyik oka az etnikai konfliktusok voltak. Amikor összeütköztek a pogányok a zsidókkal és mindenki hajtotta a saját igazát. A pogányok azt gondolták, hogy mivel ők műveltebbek, meg ők a görög kultúrából jönnek, előbbre valók, mint a zsidók. A zsidók meg azért fuvalkodtak fel a pogányok ellen, mert nekik adatott a törvény. Ezért íratott meg, és az első három részben Pál apostol lefekteti az alapjait és lefekteti a megoldást, ami a Róma 9,10-ben csúcsosodik ki, hogy vajon Isten elvetette-e Izraelt? Vajon olyan igazságtalan-e az Isten, amikor a hitből megigazítja az istentelent? Pál helyre rakja mind a kettőjüket. Helyre rakja a pogányokat is, meg a zsidókat is. Az első részben azt mondja, hogy mindannyian szűkölködünk az Isten dicsősége nélkül. Mindenkinek, legyen az pogány vagy zsidó vagy föníciai, vagy görög vagy szolga, vagy szabad, vagy férfi, vagy nő, mindannyiunknak Jézus Krisztusra van szükségünk. Halleluja!

Jézus eljött testben, Jézus meghalt értünk, Jézus feltámadt, Ő él, Ő ott ül a trónon. A leghatalmasabb trónon, az Atya jobbán ül, és ott közbenjár értünk. Fölruházott bennünket mennyei erővel, hogy mi menjünk és végezzük a munkát és hozzunk be minél több embert a királyságba. Ebben akar az ördög megakadályozni bennünket. De nem fog tudni, mert soha nem érte el a célját, mert egy örök vesztes, és akik őt követik, azok is örök vesztesek. Ezért kövessük az igazságot, és az igazság pedig Jézus Krisztus. Ámen!

Kívánok nektek további nagyon áldott, nagyon boldog ünneplést! Találkozunk jövőre, egy hét múlva.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te szíveddel vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!